

A MEBSZ története

Az első kezdeményezés a 62. Önálló Ejtőernyős Zászlóalj tagjaitól indult a zászlóalj megalakulásának 30. évfordulója alkalmából szervezett találkozó előkészítése kapcsán. Az évforduló megrendezését egy véletlenszerű találkozás vette fel, amely Juhász József örgy a 34. önálló felderítő zászlóaljparancsnok ejtőernyős helyettese és Kőhalmi Antal tartalékos hadnagy általános iskolai tanár között történt 1977-ben a szolnoki ejtőernyős táborban. Az emlékek felelevenítése után megkezdődött a zászlóalj tagjainak felkutatása. 1980-ig mintegy 60 fő lakcímét sikerült felderíteni és velük a kapcsolatot felvenni.

Az előzmények 1980. október 4.-én a Dózsa Gyalogos Tiszti Iskolán 1951, szeptemberében avatott tisztek bajtársi találkozót rendeztek, ahol a 62. Ö. Eje. Z. tisztjei egy asztalhoz kerültek. Hirsch Ádám, Hronyecz Pál, Jankovics Ferenc, Juhász József, Kocsis Ferenc, Kozák Lajos, Körmöczi István, Krasznai László, Schmidt Attila, Vadászi Tibor, Vertig Zoltán, határozták el, hogy egy szervező bizottságot alakítanak és megrendezik az Első Bajtársi Találkozót. Színhelynek Székesfehérvárt a zászlóalj életében oly nagy szerepet játszott megszékhelyet választották.

Ezen az első találkozón 1981. november 14.-én 58 fő vett részt és megegyeztek a következő összejövetel helyszínéről és idejéről.

1985 januárjában erősödött meg az a gondolat, hogy ezeket az önálló ejtőernyős baráti csoportokat egy az ejtőernyős társadalom bizalmát élvező vezetőség fogja össze, amely szervező és ügyintézői feladatot lát el. Elnöknek Kozák Lajost, tagoknak, Hronyecz Pált, Juhász Józsefet és Újlaki Lajost választották Megkezdtek a Második Bajtársi Találkozó előkészítését, amelyre 1986. szeptember 16.-án újból Székesfehérváron került sor, mintegy 180 fő részvételével. Ezen az összejövetelen a résztvevők létrehozták az Ejtőernyős Szociális és Kegyeleti Bizottságot, amelynek feladata a nehéz anyagi és szociális helyzetben levő bajtársak támogatása, az elhunyt bajtársak emlékének ápolása volt.

A Harmadik Veterán Ejtőernyős Találkozóra 1988. október elején került sor Szolnokon, a 34. Önálló Felderítő Zászlóalj megalakulása 40. évfordulójának, ünnepségével összekapcsolva. Ezen az összejövetelen több mint 220 fő jelent meg. Itt határoztuk el, hogy most már szükséges szervezett és hivatalos keretet biztosítani a magyar ejtőernyős társadalom számára. Egy éves előkészítő munka vette kezdetét. Ettől a szolnoki találkozótól beszélhetünk az ejtőernyős bajtársi szövetség működéséről, amely ekkortól országosan átfogja az egész ejtőernyős társadalmat.

1989. december 2.-án a Pénzügyőr Klubban gyűltek össze az ejtőernyős társadalom képviselői, jeles tagjai az alakuló közgyűlésre, hogy létre hozzák a Magyar Veterán Ejtőernyősök Bajtársi Szövetségét. A Szövetség létrehozásában kiemelkedő szerepe volt: Budai Jenőnek, Hronyecz Pálnak, Juhász Józsefnek, Kozák Lajosnak, Magyar Miklósnak, Újlaki Lászlónak, Valkó Gyulának, Varga Imrének, de nagyon sokat segített Gyuricza Béla és Vadászi Tibor bajtárs is. A létrejött szervezet a VETERÁN EJTŐERNYŐS SZÖVETSÉG /VESZ/ nevet vette fel. A VESZ népszerűsége gyorsan növekedett, a kapcsolatok erősödése meggyőzte az aggályoskodókat is. Az aktív szervezőmunka, a bekövetkezett társadalmi és politikai változások lehetővé tették, hogy felvegyük a kapcsolatot az 1938-ban alakult Magyar Királyi 1. Honvéd Ejtőernyős Zászlóalj veteránjaival.

A MEBSZ megalakítására 1991. április 13.-án került sor Veszprémben. A Magyar Honvédség vezető állománya is megtisztelte jelenlétével a rendezvényt Jelen volt az akkori vezérkari főnök Deák János altábornagy, az 5. Hadsereg parancsnoka Gyuricza Béla altábornagy és az akkori légi hadtest parancsnoka Csurgay Miklós vezérőrnagy. Jelen volt a rendezvényen Veszprém város polgármestere is A Közgyűlés megválasztotta MEBSZ Elnökségét: A MEBSZ első elnöke: Vadászi Tibor vezérőrnagy lett.

Elnökségi tagok: Bánki Imre, Béltéki László, Boncz József, Budai Jenő, Furkó Kálmán, Hronyecz Pál, Huszár János, Juhász József, Kocsis Ferenc, Kozák Lajos, Magyar Miklós, Sáray Bertalan, Simon László, Szabó Ferenc /Szentés/, Szabó Ferenc /Szolnok/, Takács Ferenc, Ugron István, Újlaki Lajos, Valkó Gyula

A közgyűlés résztvevői a vendégekkel együtt megkoszorúzták a repülőteri emlékművet és a temetőben az ejtőernyős katasztrófa áldozatainak emlékhelyét. Az elnökség megbízta tagjai közül Boncz Józsefet (Pápa), Furkó Kálmánt, majd Kovács Sándort (Szolnok), Kocsis Ferencet (Székesfehérvár), Szabó Ferencet (Szentés), Takács Ferencet (Pécs), Valkó Gyulát (Veszprém) a helyi szervezetek vezetésével. Később a megbízottakat a szervezetek elnökükké választották.

1991 – 94 között megalakul a budapesti (elnök: Gajdán Miklós), a kecskeméti (elnök: Preising Konrád, utána Rácz Szabó Mihály), a miskolci (elnök: Dabasi József) szervezet is. Megtörténtek a

szükséges lépések a szervezet legalizálására.

1991. szeptemberében a Fővárosi Bíróság elfogadta a MEBSZ alapszabályát és 4001. számon bejegyezte az egyesületek sorába. 1992-ben a MEBSZ tagja lett a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének. Ez szervezetünk számára jelentős anyagi segítséget, támogatást is jelent. Az elnökség jó kapcsolatot alakított ki a Magyar Veterán Repülők Szövetségével,

a Légierő Nyugdíjas Klubjával. Az elnökségi üléseken mindenkor a szövetség életének legfontosabb kérdései voltak napirenden. Éves programok megvitatása, rendezvények előkészítése, tagszervezetek helyzetének felmérése, tiszteletben tartva önállóságukat. 1992. január 18-ára elkészült, felavatásra került Kiss Zoltán alezredes, az ejtőernyős szolgálat mártírjának emlékműve a rákoskeresztúri köztemetőben. 1993. október 2-án tartotta a MEBSZ Országos Küldöttértekezletét Szolnokon a 34. Bercsényi László Felderítő Zászlóalj laktanyájában. A Vadászi Tibor elnök által tartott beszámolót 160 küldött hallgatta meg, több mint 500 tag képviselőjében. A küldöttértekezlet tisztelettel emlékezett meg a két közgyűlés között elhunytakról, elvégezte a szükséges korrekciókat az alapszabályzaton, majd új elnökséget választott.